

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Antonio Romano, Lidia Romano

Atsakovas: DSL Bank

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2002/65/EB ⁽¹⁾ 6 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata ar toks paprotys, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos nuotoliniu būdu sudarytose paskolos sutartyse nenumatomas teisės atsisakyti sutarties netaikymas tuo atveju, kai tiesioginiu vartotojo prašymu abi šalys yra visiškai įvykdžiusios sutartį vartotojui nepasinaudojus teise atsisakyti sutarties?
2. Ar Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antrą įtrauką ir 6 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti taip, kad, kiek tai susiję su nacionalinėje teisėje pagal Direktyvos 2002/65/EB 5 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 1 dalies 3 punkto a papunktį numatytos informacijos tinkamu gavimu ir teise atsisakyti sutarties, kuria vartotojas naudojasi pagal nacionalinę teisę, reikia orientuotis į pakankamai informuotą ir protingai pastabų bei nuovokų vidutinį vartotoją, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus bei visas šios sutarties sudarymo aplinkybes?
3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų neigiami:

Ar Direktyvos 2002/65/EB 7 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad pareiškus apie nuotoliniu būdu sudarytos vartojimo paskolos sutarties atsisakymą, paslaugos teikėjas ne tik grąžina vartotojui iš jo pagal nuotolinę sutartį gautą sumą, bet ir privalo sumokėti kompensaciją už šios sumos naudojimą?

⁽¹⁾ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 321).

2018 m. vasario 28 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X BV / Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-160/18)

(2018/C 182/11)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: X BV

Atsakovas ir kita kasacinio proceso šalis: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1484/95 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, siejamos su Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 ⁽²⁾ 141 straipsniu, aiškinamos taip, kad tose nuostatose aprašytu kontrolės mechanizmu – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – siekiama vien tik užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laiku sužinotų apie faktus ir aplinkybes, susijusias su seka sandorių, kurių atveju gali kilti abejonių dėl nurodytų CIF importo kainų teisingumo ir kurie gali duoti pagrindą išsamesniam patikrinimui?

Ar vis dėlto teisinga priešinga samprata, t. y. kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse aprašytas kontrolės mechanizmas – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda Bendrijos rinkoje už žemesnę kainą nei nurodyta siuntos CIF kaina su mokėtina importo muitų suma, tai neatitinka reikalaujamų (pardavimo) Bendrijos rinkoje sąlygų, tad vien todėl mokėtini papildomi muitai? Ar atsakymui į paskutinį klausimą svarbu tai, ar importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda už kainą, kuri yra mažesnė už galiojančią tipinę kainą? Ar šiame kontekste reikšminga tai, kad tipinė kaina iki 2009 m. rugsėjo 11 d. buvo nustatoma kitaip nei paskesniu laikotarpiu? Ar atsakymui į šiuos klausimus svarbu ir tai, ar pirkėjai Sąjungoje ir importuotojas yra susijusios įmonės?

2. Jeigu iš atsakymo į pirmame punkte nurodytus klausimus išplaukia, kad nuostolingas perpardavimas yra pakankamas požymis, jog turi būti atmesta nurodyta CIF importo kaina, kaip tuomet reikia nustatyti mokėtinų papildomų muitų dydį? Ar mokesčio bazė turi būti nustatoma pagal metodus, kuriuos pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ⁽³⁾, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 29–31 straipsnius reikalaujama taikyti nustatant muitinę vertę? Ar mokesčio bazė vis dėlto turi būti nustatoma išimtinai pagal galiojančią tipinę kainą? Ar Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 141 straipsnio 3 dalis draudžia iki 2009 m. rugsėjo 11 d. remtis tuo laikotarpiu nustatyta tipine kaina?
3. Jeigu iš atsakymo į pirmame ir antrame punktuose pateiktus klausimus išplaukia, kad įpareigojimui mokėti papildomus muitus lemiamos reikšmės turi tai, jog importuoti gaminiai Bendrijos rinkoje buvo perparduoti nuostolingai, o apskaičiuojant mokėtinų papildomų muitų dydį tipine kaina reikia remtis kaip mokesčio baze, ar tokiu atveju Reglamento (EB) Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, atsižvelgiant į 2001 m. gruodžio 13 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, EU:C:2001:681, yra suderinamos su Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 141 straipsniu?

⁽¹⁾ 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1484/95, nustatantis išsamias papildomų importo muitų sistemos taikymo taisykles ir papildomus importo muitus paukštienos bei kiaušinių sektoriams bei kiaušinių albuminui ir panaikinantį Reglamentą Nr. 163/67/EEB (OL L 145, 1995, p. 47; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 17 t., p. 437).

⁽²⁾ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1).

⁽³⁾ OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307.

2018 m. kovo 1 d. *Rechtbank Noord-Nederland* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje HQ, taip pat kaip įstatyminė savo nepilnamečio vaiko IP atstovė, JO / *Aegean Airlines SA*

(Byla C-163/18)

(2018/C 182/12)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Noord-Nederland

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: HQ, taip pat kaip įstatyminė savo nepilnamečio vaiko IP atstovė, JO

Atsakovė: *Aegean Airlines SA*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad keleivis, kuris pagal (į nacionalinę teisę perkeltą) Direktyvą 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų ⁽²⁾ turi teisę atgauti už lėktuvo bilietus sumokėtą sumą iš savo kelionių organizatoriaus, nebegali reikalauti šios sumos iš oro vežėjo?